

Okultní kořeny světové politiky

 infokurýr.cz/n/2024/05/08/okultni-koreny-svetove-politiky

kurýr

8. května 2024

Tajemné organizace, o kterých píší konspirační teorie, jsou skutečné a existují již velmi dlouho. Dnes vycházejí na povrch, aby realizovaly plány vládnoucí třídy a postupně dávají najevo své cíle. Konspirace si vymysleli oni sami, aby inspirovali lidi: odpor je zbytečný. Vždyť když každé železo vypráví, jak se realizují nejrůznější světová spiknutí, kterým se nedá vzdorovat, vůle a vědomí člověka jsou zablokovány. To je hlavní způsob kontroly a řízení vědomí. Vždyť hlavní moc není finanční, ekonomická ani politická, ale duchovní, která umožňuje ovládat lidskou vůli.

Studium těchto sil, které dnes diktují program, vede k závěru, že jsou vlastní zbožnosti, ale velmi specifické. Jejím jádrem je gnosticko-manichejské učení, které vzniklo v I. – II. století našeho letopočtu. Gnostická sekta, která působila jako jistý druh křesťanství, sesbírala prvky starověkých učení – kabaly, chaldejských a starořeckých esoterických učení atp. a to vše formalizovala jako „esoterické učení Krista“. Říká se, že to, co obsahuje evangelium, Kristus řekl svým učedníkům, ale některé tajné poznatky předal několika zasvěcencům. Zmiňovaní gnostici se prezentují jako příjemci esoterického učení Krista, které jsou hodni znát jen vyvolení.

Podle gnostických, především manichejských idejí je hmota (tělo, viditelná část světa) špatná, duch (Bůh) dobrý. Smyslem lidského života je zbavit se pomíjivého těla a sjednotit se s kosmickou energií. Během několika životů, reinkarnací, kdy se člověk vtěluje do různých těl, se stále více očišťuje od hmotných věcí, získává tajné gnostické poznání a nakonec se sjednocuje s duchem. Toto poznání však dokáže pochopit a přijmout jen několik vyvolených. A ne ti, kteří projdou dlouhou cestu sebezdokonalování, ale ti, kteří se pro toto poznání narodili. „Vyvolení“ se rodí „duchovní“, všichni ostatní – duševní a tělesní.

Podobné jasné rozdělení lidstva do tří kategorií je přítomno i u gnostika Valentýna. Spaseni budou jen ti první (pneumatici), ostatní budou „vyhlazeni“ (později se tato myšlenka odrazila v kalvinismu).

Lidstvo se tedy dělí na vyvolené a ostatní a spása se dosahuje prostřednictvím poznání, gnózy. V tomto případě se morální stránka věci v zásadě nebere v úvahu, tj. morálka je zrušena. Poznání se uskutečňuje pomocí tajných okultních praktik, meditací, různých psychotechnik, magických rituálů. To se zásadně liší od cesty morální dokonalosti vytyčené v knize Genesis (když bylo Adamovi zakázáno dotknout se stromu poznání (správnější překlad – „rozeznání“) dobra a zla. Zde cesta poznání a cesta morální dokonalosti tvořily jeden celek. Ovoce ze stromu poznání mohl Adam vzít až poté, co prošel cestu morální dokonalosti, co neudělal, neboť si zvolil v podstatě „gnostickou cestu“.

Další důležitá věc v gnostickém učení je, že cesta, kterou musí lidstvo projít, nakonec skončí kvalitativním skokem, úsvitem nového věku. Zde je jedno z ustanovení světového názoru „New Age“: Očekávání „evolučního skoku“: člověk vstupuje do nové „éry duchovna“ nebo „planetárního vědomí“, ve které se očekává úplná změna světa. Podle učení okultistů nastane tehdy, když počet „transformovaných“ (se změněným vědomím) lidí dosáhne určité kritické masy a dojde k všeobecné přeměně lidské rasy na novou rasu „nadlidí“ – „šestý“, „duchovní“, připravující příchod „sedmé“, co budou „čistí duchové“ – bezpohlavní androgyni, kteří se přesunou na jinou planetu, aby zahájili nový cyklus. Tento skok, kterým se dostaneme do nové éry, budou doprovázet katastrofické procesy, v důsledku kterých bude muset většina lidstva, nepatřící k „vyvoleným“, zemřít.

Jasnost a pevnost těchto myšlenek po mnoho staletí je zarážející. Formy a názvy se měnily, ale materie zůstala stejná. Gnosticismus prošel složitou cestou, která dnes vyvrcholila vznikem hnutí New Age v 60. 20. letech století. V 70. a 80. letech se začalo prosazovat a rozšiřovat, přičemž jeho manifestem byla kniha Marilyn Fergusonové Spiknutí Vodnáře, ze které vyplývá, že jde o hluboký

duchovní převrat. Začátkem 80. let 20. století byly společenské, politické a jiné podmínky zralé k tomu, aby se v západním světě začala perestrojka.

Gnostičtí manichejci byli, jak se předpokládá, poraženi, vyřazeni z dějin, ale ve skutečnosti přežili. Projevilo se to v herezích, učení novomanichejců, albigójců, katarů, to vše se dostalo do řádu templářů, od nich do zednářských organizací. Od 17. – 18. století se zednářství začalo široce šířit mezi západní elitou. Ale vážný zlom v západním vědomí (odkud k nám tato myšlenka přišla), které se připravovalo na přijetí Nové éry, sehrál Darwin. Právě on zformuloval myšlenku evoluce člověka a nikdo by mu nevěnoval pozornost, kdyby ho nepropagovala Královská společnost v Londýně, kterou tvořili zejména zednáři. (Předpokládá se, že oficiálním náboženstvím Velké Británie je anglikanismus, ale anglikanismus je „náboženství pro všechny“ a jádro společnosti, elitu tvořili zednáři, tedy gnostici). Byly podniknuty kroky k tomu, aby se z málo známého Darwina stal velký vědec a aby se jeho evoluční teorie rozšířila jako klíčová vědecká myšlenka.

Sám Darwin, který byl následovníkem svého dědečka, který tuto teorii vyložil již koncem 18. století (v té době byla vnímána jako odporná), pochopil její nevědeckost a uvědomoval si, že na každý jeho argument existuje protiargument. Biolog Thomas Henry Huxley (starý otec Aldouse Huxleyho) sehrál rozhodující roli při prosazování Darwinovy teorie. Když uznal, že tuto teorii nelze vědecky dokázat, použil ji k tomu, aby ukázal neudržitelnost myšlenky stvoření světa. To vedlo k rozkolu ve společnosti: pokud uznáváte evoluční teorii, nemůžete být věřící, a pokud jste věřící, nemůžete být skutečný vědec, protože víra ve stvoření je neslučitelná s vědou.

Takže to hlavní se podařilo prosadit – myšlenka evoluce. Pokud je to možné a člověk se z prehistorické bytosti změnil na své současné já, znamená to, že jej lze dále měnit. Proto vznikla „dcera“ evoluční teorie – eugenika, kterou vymyslel Darwinův bratranec Francis Galton. Jelikož člověk je biologický organismus, který se vyvíjí, a

evoluce je založena na tom, že vítězí ten nejsilnější, sociální politika zaměřená na vytvoření příznivých podmínek pro lidstvo jako celek zabraňuje „skutečné evoluci“. Proto jsou zapotřebí vhodné eugenické politiky, které pomohou přírodě dělat to, co jí brání sociální politika lidské civilizace zaměřená na zachování každého jednotlivce.

Galton vymyslel pojmy „pozitivní a negativní eugenika“: studium a podpora „lepšího plemene“, které by mělo existovat, rozvíjet se a rozmnožovat, odstrašování a omezování „nestandardního plemene“. Galton měl dokonce práci (nepublikovanou) o vytvoření společnosti řízené eugenickou komisí, která by rozhodovala o tom, kdo může a kdo nemůže pokračovat ve svém rodě.

Galtonův přístup dal vzniknout dystopiím, z nichž nejznámější je „Brave New World“ Aldouse Huxleyho. Stejná ustanovení byla i v nedokončené a nepublikované knize Herberta Wellse. Eugenika se stala základem, který poskytoval a odůvodňoval vhodné sociální politiky. Od začátku 20. století se její principy začaly postupně zavádět do anglické a později evropské společnosti, nejvýrazněji v praxi v Americe, kde se již v letech 1910 – 20 začaly přijímat zákony o sterilizaci a omezeních pro určité skupiny. Tyto zákony se staly vzorem pro nacistické Německo (rasová ideologie, jejímž stoupencem byl Hitler, byla zformulována v Anglii). Nejdůslednější rasová idea byla formulována ve Spojených státech a v Německu to byla idea světové nadvlády.

Tyto koncepce po druhé světové válce vyvrcholily v hnutí New Age, které mimo jiné využívalo myšlenek teozofů. Zajímavé je, že manžel Alice Baileyové koncem 40. let 20. století sestavil málo známý dokument, ve kterém v podstatě popsal principy Nového světového řádu, který by měl nastat jako výsledek evolučního skoku. To, co autor popsal, připomíná systém fungování mezinárodního úřednictva. Rozlišoval 3 skupiny lidstva. První je „avatar“ nebo „šambala“, který se objeví v novém světě. Druhá – „světoví služebníci“, kteří by měli lidstvu přinést „sjednocené poznání“ (patří

sem politici, nejvyšší vrstva vědců, špičky byznysu). A třetí skupina – více či méně aktivní účastníci tohoto procesu, kteří se řídí normami a standardy stanovenými druhou skupinou (služebníci).

Julian Huxley, bratr Aldouse Huxleyho, první generální ředitel UNESCO (Organizace Spojených národů pro vzdělávání, vědu a kulturu), která vznikla koncem roku 1945, jako eugenik (stal se známým jako genetik, protože po druhé světové válce byla eugenika tak trochu zakázána), je také autorem termínu „transhumanismus“, což znamená transcendence člověka.

Je třeba zdůraznit, že SSSR za Stalina nevstoupil do UNESCO. Je zřejmé, že Stalin měl informace o tom, co tato organizace, která se zabývá vzděláváním, vědou a kulturou, tedy klíčovými oblastmi, které formují člověka, ve skutečnosti představuje. Totéž platí i o Světové zdravotnické organizaci. SSSR se podílel na jejím vzniku, ale když se ukázalo, že v ní převládají jiné normy, neslučitelné s našimi, a vše diktuje Rockefellerova nadace, v roce 1949 SSSR z této organizace vystoupil. SSSR se do organizace vrátil (a zároveň vstoupil do UNESCO) až po Stalinově smrti, což je velmi příznačné.

V 80. letech 20. století se v Silicon Valley, kde sídlí Hollywood i ústředí církve satanistů USA, a v institutu Esalen, kde se scházejí futurologové, stoupenci myšlenek New Age, formuje transhumanistické hnutí a vymýšlejí se technologie na změnu člověka. V 90. letech 20. století, po rozpadu socialistického bloku a zrodu nových technologií, se tento program začíná realizovat rychlým tempem.

Podle transhumanistické deklaráce jsou všechny experimenty přípustné a vliv morálního a etického faktoru, který jim brání, by měl být omezen. Morální přístup nahradila bioetika. Původním cílem bioetiky bylo ospravedlnit ty experimenty, které pomocí nových technologií zahrnují zásahy do lidské přirozenosti. Jinými slovy, zrušil se primát morálních principů, které určují směřování vědeckého výzkumu. Dnes se bioetický přístup stává hlavním proudem ve

vědeckém výzkumu a vývoji. Bioetika se zavádí jako základní morální princip, má ospravedlnit experimenty tím, že jim poskytne morální základ.

Eugenické vědomí, které uznává, že lidské bytosti lze měnit pomocí technologie, se stává normou, k níž se hlásí většina vědců. Navíc, pokud neuznáváte bioetické principy a zaujmete jiný přístup, nedostanete granty, nebude vám umožněn vývoj, atp.

V současnosti existují dva hlavní vědecké směry. Prvním je umělá inteligence, digitální technologie, které umožňují měnit vědomí, a druhým je genetika, která se prakticky změnila na eugeniku. Tento výzkum má nejvíce finančních prostředků. Jelikož tyto technologie umožňují modifikovat lidské tělo, je třeba změnit sebeidentifikaci člověka na konceptuální úrovni. Dělá se to prostřednictvím přivyknání člověka na myšlenku, že je biologickým objektem. Názorným příkladem je zavedení QR kódů. Člověk je indoktrinován, že jej lze digitalizovat jako zboží. Během dvou let boje proti tzv. pandemii byly přijaty dokumenty, které stanoví jiné chápání člověka.

Jako příklad lze uvést dva dokumenty. První, „Exploring Bio-digital Convergence“, byl přijat v Kanadě organizací vedenou předním pracovníkem WEF. V dokumentu se uvádí, že bio-digitální konvergence je budoucností lidstva, jejíž realizace se musí uskutečnit nyní. „Bio-digitální konvergence musí změnit naše chápání sebe samých a přimět nás nově definovat to, co považujeme za lidské nebo přirozené.“ „Bio-digitální konvergence (vývoj) vlastně ruší hranice mezi organickým a anorganickým, mezi biologickým a digitálním.“ „S pokrokem konvergence mohou vzniknout nová lidská těla a nové definice identity.“

Dále se v něm uvádí, že budou vytvořeny syntetické organismy a hranice mezi přírodním a umělým se setře. Nejdůležitější v tomto dokumentu je, že nejde jen o implementaci technologií, které mění člověka, ale také o koncepci těchto změn formulovanou tak, aby se staly normou.

Druhý dokument přijme samotný WEF v roce 2020. Uvádí se v něm, že je třeba změnit představu o lidském těle a o tom, co znamená být člověkem, „co bude představovat novou technologickou platformu“ – v podstatě experimentální objekt nadcházejícího lékařského výzkumu.

Olga Četveriková